

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720010359
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720010359.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.LM, MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. novembra 2022, v trestnej veci obž. A. B. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní prokurátora a poškodeného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/67/2020 zo dňa 24. mája 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie poškodeného A. B.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/67/2020 zo dňa 24. mája 2022 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

obžalovaný A. B. zo C., okres D., dňa 26.05.2020 v čase okolo 07:00 hod. na adrese E. F. XXX/XX G. C., H. D., sa po tom, ako poškodený A. B. vošiel do svojej časti rodinného domu, ktorú dlhodobo obýva, postavil do vchodových dverí vedúcich do tejto časti domu, pričom mu takto bránil v ich zatvorení, kde z uvedeného dôvodu do neho brat A. B. jednou rukou strčil, aby ho odtlačil od dverí a tie mohol následne zatvoriť, avšak vzápätí A. B. oboma rukami strčil do oblasti hrudníka brata A. B. takou intenzitou, že ten spadol na chrbát do chodby svojej časti domu, kde k nemu podišiel A. B., začal ho kopať raz jednou a raz druhou nohou do oblasti nôh, zadku a rúk, bil ho dlaňami po hlave, následne sa mu snažil vykrútiť nos, počas čoho na neho kričal, že ho zabije tak, ako on zabil ich otca, po tomto z 'chodby vzal bicykel a pritlačil ním brata A. B. o zem, pritom mu kričal, že je zlodej a že ho zabije, čím takto svojím konaním obžalovaný u svojho brata A. B., nar. XX.XX.XXXX, zo Štrby, okres Poprad, vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a spôsobil mu úraz ľahký a to pomliaždenie hlavy, pravého zápästia, čo si vyžiada liečenie po dobu 3 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku bol poškodený A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. XXX/XX, H. D. s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, v celom rozsahu v neprospech obžalovaného a splnomocnenec poškodeného A. B..

Prokurátor v neskoršie preložených dôvodoch odvolania v úvode rekapituluje výrokovú časť napadnutého rozsudku a k tomu prislúchajúce odôvodnenie, s ktorým sa nestotožňuje, nakoľko súd

nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav veci. V prvom rade má za to, že spáchanie skutku obvineným je dostatočne preukázané predovšetkým trestným oznámením poškodeného A. B., ako aj jeho následnými výsluchmi v procesnom postavení svedka - poškodeného tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, v ktorých zhodne a logicky popísal okolnosti spáchania skutku a z neho usvedčuje obžalovaného, z ktorých následne cituje. Skutočnostiam uvádzaným poškodeným zodpovedá aj obsah zabezpečených lekárskejších správ, z ktorých vyplýva, že poškodený mal pri uvedenom incidente utrieť zranenia a to pomliaždenie hlavy a pravého zápästia. V nadväznosti na uvedené tiež považuje za potrebné poukázať aj na písomne potvrdenie zdravotnej sestry Gabriely Koľovej a lekárky MUDr. Evy Ludrovanovej, z ktorého vyplýva, že poškodený bol dňa 26.05.2020 v čase o 07.00 hod. pred ambulanciou, kde mu cez okienko bol odovzdaný recept a tam sa zdržal asi jednu minútu. Rovnako poukazuje aj na záznam o volaní na linku 112, z ktorého vyplýva, že poškodený spáchanie skutku nahlásil v čase o 07:13 hod. Z uvedených dôkazov je teda zrejmé, že ku skutku malo dôjsť v čase medzi 07:00 hod. až 07:13 hod. a obsah predmetných dôkazov zodpovedá aj tvrdeniam a skutočnostiam uvádzaným zo strany poškodeného. Je síce pravdou, že poškodený v trestnom oznámení uviedol, že ku skutku malo dôjsť v čase o 07:30 hod., ale vo svojich neskorších výpovediach uvedenú nezrovnalosť vysvetlil tým, že hodiny, ktoré má v kuchyni a podľa ktorých určil pôvodne čas skutku, idú asi o 15 minút dopredu. V spojení s vyššie uvedenými skutočnosťami strana obžaloby poukazuje aj na výsluch obžalovaného v prípravnom konaní, kde uviedol, že ku svojej sestre prišiel v čase okolo 07:15 hod. až 07:20 hod., z čoho vyplýva, že k nej mal prísť až po samotnom skutku, čo v konečnej podstate potvrdzujú aj svedkovia I. J. a K. J.. Svedkyňa I. J. vo svojom výsluchu uviedla, že ona nevie kedy ku ním prišiel obžalovaný A. B., všimla si ho až keď prišla do domu od hydiny, pričom to bolo v čase o 07:25 hod. Rovnako svedok K. J. vo svojom výsluchu uviedol, že obžalovaný ku ním prišiel okolo 07:00 hod., nakoľko spolu počúvajú rádiožurnál, avšak keď zapol rádio rádiožurnál už bol vysielaný. Uvedené výsluchy podľa jeho názoru žiadnym spôsobom nespochybňujú tvrdenia poškodeného, ba naopak svedčia v neprospech obžalovaného a žiadnym spôsobom nepreukazujú, že obžalovaný mal byť v čase spáchania skutku mimo miesta, kde malo dôjsť k jeho spáchaniu. Z výsluchov poškodeného ako aj ďalších svedkov - súrodencov obžalovaného a poškodeného - vyplynulo, že medzi týmito dvoma sú rozvrátené a narušené vzťahy a pretrvávajú medzi nimi majetkové spory, čo mohlo byť aj motívom konania obžalovaného. Súčasne nie je možné opomenúť aj skutočnosť, že obžalovaný sa už obdobného konania vo vzťahu k poškodenému dopustil aj v minulosti, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 5T/80/10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Prešove v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil oslobodzujúci výrok rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/67/2020 zo dňa 24.05.2022 a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol

Spinomocnenec poškodeného svoje odvolanie žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

Na základe takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné a odvolanie poškodeného je podané neoprávnenou osobou.

K odvolaniu poškodeného krajský súd uvádza nasledovné.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por., ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Z uvedeného teda vyplýva, že poškodený má právo podať odvolanie voči rozsudku len v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda iba čo do výroku o náhrade škody. Odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku smeruje však svojou povahou proti výroku o vine a takéto odvolanie poškodenému neprislúcha.

V zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Podľa už ustálenej súdnej praxe, ak podá poškodený odvolanie proti výroku oslobodzujúceho rozsudku, ktorým bol podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázaný so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces, ide o odvolanie podané neoprávnenou osobou, a preto ho odvolací súd zamietne podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (prim. R 43/1967).

V dôsledku uvedeného v danom prípade bolo potrebné, aby krajský súd zamietol odvolanie poškodeného A. B., ako osoby neoprávnenej v súlade s ust. § 316 ods. 1 Tr. poriadku, a preto sa ani nezaoberal týmto odvolaním v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Tr. poriadku.

Krajský súd následne preskúmal na základe odvolania prokurátora napadnutý oslobodzujúci výrok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a v tejto súvislosti poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku, ktorý bol obžalobou posúdený u obž. A. B. ako prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Trestného zákona.

Okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal všetko do úvahy prichádzajúce dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Zabezpečené dôkazy boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne. Rozsudok súdu I. stupňa obsahuje náležité odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Odvolací súd považuje tieto skutkové zistenia za správne, s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na toto rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu odkazuje.

V prejednávanej trestnej veci sa v rámci dokazovania vytvorili dve skupiny dôkazov. Na jednej strane išlo o dôkazy, ktoré potvrdzovali výpovede obžalovaného, na strane druhej boli dôkazy, ktoré ho mali usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti, teda sa jedná o situáciu „tvrdenia proti tvrdeniu“.

Medzi usvedčujúce dôkazy patrila len výpoveď poškodeného A. B., ktorého mal obžalovaný kritického dňa fyzicky napadnúť a vyhrážať sa mu zabitím.

Obžalovaný naproti tomu vypovedal, že v ten deň s poškodeným bratom neprišiel vôbec do styku a nevidel ho takmer celý týždeň. Okolo siedmej išiel do včelína, ktorý sa nachádza vzadu na opačnej strane ich pozemku asi 150 metrov od domu, kde urobil revíziu koľko má náhradných rámkov a iného materiálu ku včelám a išiel preč, pričom sa zastavil pri svojej sestre p. J., ako každý deň na kávu. Táto býva asi 300 až 400 metrov od ich domu. Mohlo byť 07.15 až 07.20 hod.

Vypočutí svedkovia K. J. a I. J. neboli svedkami predmetného incidentu, avšak potvrdili, že v predmetný deň bol u nich obžalovaný ráno na kávu a podľa svedkyne I. J. mohlo tak byť 7.15 až 7.30 hod., čo ale ona presne nevie, lebo bola vonku pri hydine a jej manžel K. J. uviedol, že obžalovaný v uvedený deň prišiel okolo 7.00 hod, pretože keď vošiel do kuchyne, videl, že už je čas, aby zapol rádiožurnál a Milan (t.j. obžalovaný) už bol u nich. Vtedy už rádiožurnál bol vysielaný.

Zo záverov lekárskeho potvrdenia MUDr. Jozefa Chlebca vyplýva, že bolo u poškodeného zistené pomliaždenie hlavy a pravého zápästia, ku ktorému malo dôjsť podľa vyjadrenia poškodeného pred ošetroujúcim lekárom v dôsledku napadnutia jeho bratom dňa 26.05.2020 o 7.30 hod.

Z prečítanej správy zdravotnej sestry Gabriely Koľovej a lekárky MUDr. Evy Ludrovanovej je zrejmé, že poškodený bol dňa 26.05.2020 o 07.00 hod. pred ambulanciou, kde mu cez okienko bol odovzdaný recept a tam sa zdržal asi jednu minútu.

Telefonické oznámenie poškodeného A. B. bolo prijaté dňa 26.05.2020 o 07.14 hod., pri ktorom poškodený oznámil fyzické napadnutie bratom A. B., ktorý je psychicky chorý, nelieči sa a oznamovateľ žiadal príchod hliadky PZ.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že z dôkazov nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a vôbec nie je preukázané, že medzi poškodeným a obžalovaným v uvedený

deň došlo k nejakému kontaktu. Jediným dôkazom je výpoveď poškodeného, ktorá je spochybnená ďalšími dôkazmi, najmä uvádzaním časov spáchania skutku a pohybu poškodeného mimo miesta bydliska, ale aj príchod do domu v čase, keď obžalovaný už mal byť mimo miesta spáchania skutku a výpovede svedkov to potvrdzujú. Pri takejto pochybnosti nie je možné jednoznačne konštatovať, že zranenia, ktoré boli zistené u poškodeného v poobedňajších hodinách boli spôsobené práve konaním ako to popísal poškodený a ktorý to označil ako napadnutie zo strany obžalovaného. Takýto dôkaz najmä vzhľadom na výpovede ostatných uvedených svedkov, ktoré potvrdzujú vzťahy medzi súrodencami ako aj druh prejednávanych protispoločenských konaní oznámených poškodeným a ktoré v rámci šetrenia priestupkov v minulosti neboli preukázané, nemôže byť presvedčivým dôkazom o tom, že sa vôbec tento skutok stal. Ďalšími dôkazmi nebolo podporené tvrdenie poškodeného, a preto okresný súd v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku obžalovaného oslobodil spod obžaloby. Súčasne bol poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

Poukazujúc na hore uvedené dôkazy a ich hodnotenie odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali konanie obžalovaného tak, ako mu to kládla obžaloba za vinu. Krajský súd považoval rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku za zákonné a správne.

Ani krajský súd po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo (teda bez rozumných a dôvodných pochybností) uzavrieť, že skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, sa stal.

Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorý z variantov skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variant pre obžalovaného najpriaznivejší. Ten prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Krajský súd ďalej považuje za potrebné uviesť, že skutočnosti uvádzané prokurátorom nepostačujú na to, aby mohol byť obžalovaný uznaný za vinného zo žalovaného skutku. Vykonané dôkazy totiž vylučujú spoľahlivý záver o vine obžalovaného a ďalšie dokazovanie vo vzťahu k dokazovanej skutočnosti už nie je možné vykonať. Vo veci boli vykonané všetky dôkazy pre náležité zistenie skutkového stavu, ale tieto nestačili pre uznanie viny obžalovaného a nie je možné vykonať iné dôkazy za účelom vyvrátiť dôvodné pochybnosti. Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Nie je totiž povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy okresného súdu, s ktorými sa stotožnil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolací súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaný konal takým spôsobom, ako mu to kládla obžaloba za vinu. Podstatou podaného odvolania je totiž snaha prokurátora dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky strany obžaloby dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bolo vo veci aj zákonne rozhodnuté. Ani jeden z vypočutých svedkov nevidel, a teda nebol priamym očitým svedkom toho, čo sa obžalovanému kládlo za vinu, pričom žiadnym z vykonaných dôkazov nebola spochybnená obrana

obžalovaného o tom, že kritického dňa sa s poškodeným nestretol. Nález vyplývajúci z lekárskeho potvrdenia o zraneniach sice korešponduje so spôsobom ako mohli podľa výpovede pošk. A. B. vzniknúť, avšak samy o sebe nepreukazujú, že ich mal svojim konaním zapríčiniť práve obžalovaný. Aj z oboznámených priestupkových spisov je zrejmé, že zo strany poškodeného boli už v minulosti viackrát iniciované priestupkové konania voči jeho bratovi- obžalovanému, ktoré nespočívali len vo vulgárnych nadávkach a vyhrázkach, ale malo dôjsť dokonca aj k spôsobeniu zranení práve poškodenému, pričom všetky tieto konania boli zastavené, pretože neboli obvinenia z priestupkov preukázané. Aj v súčasnosti sú vzťahy medzi oboma stranami konfliktu značne naštřbené (narušené), o čom sa vyjadrovali aj súrodenci procesných strán z dôvodu neukončeného civilného sporu o vysporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi obžalovaným a poškodeným.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku totiž vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo opačného záveru. Nie je ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie nevinoty, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dokazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. V uvedenom smere je nutné stotožniť sa s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a tento je trestným činom. Pokiaľ neexistuje ucelená reťaz dôkazov, tak priamych ako aj nepriamych pre vyslovenie bezpečného záveru, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania je trestným činom a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

K preukázaniu viny obžalovaného v kontexte prečítaného trestného oznámenia poškodeného, na ktoré poukazuje prokurátor v dôvodoch odvolania, dáva krajský súd strane obžaloby do pozornosti, že trestným oznámením sa sice oznamujú skutočnosti, ktoré podľa oznamovateľa nasvedčujú, že zrejme došlo (z jeho pohľadu) k spáchaniu trestného činu, takéto oznámenie však ešte samo osebe nepreukazuje v ňom uvedené skutočnosti. Tieto sa zisťujú a preukazujú postupom upraveným v § 196 ods. 2 Tr. poriadku, resp. v štádiu po začatí trestného stíhania vo veci – dôkaznými prostriedkami. V danom prípade nejde totiž o výsluch oznamovateľa, ale o oznamovanie skutočností a okolností, ktoré podľa jeho názoru môžu zakladať protiprávne konanie. Trestné oznámenie pritom predstavuje úkon realizovaný ešte pred začatím trestného konania, pričom je samo o sebe podnetom (podkladom) pre začatie vykonávania úkonov trestného stíhania v konkrétnej veci. Nemožno preto takémuto „dôkazu“ a skutočnostiam v ňom uvedeným prisudzovať väčší význam ako je napr. výsluch svedka, pretože listinné dôkazy je možné predkladať v rámci súdneho konania bez ohľadu na vôľu strán, teda aj bez ich súhlasu. Skutočnosti uvedené v trestnom oznámení je preto potrebné po začatí trestného stíhania dokazovať postupmi stanovenými Trestným poriadkom, najmä výsluchom oznamovateľa v procesnom postavení svedka. Trestné oznámenie je uskutočnené totiž v procesnom štádiu, ktoré slúži k vypátraniu podkladov pre vec závažných, vedúcich k zisteniu, ktoré dôkazy budú vykonávané v ďalších fázach trestného stíhania.

Záverom krajský súd dodáva, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, je preto nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, tak ako je tomu aj v tomto prejednávacom prípade.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku a súčasne zamietol odvolanie poškodeného ako neoprávnenej osoby v zmysle § 316 ods. 1 Tr. poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.